

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH
KVALIFIKACIJA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, ožujak 2011. godine

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 124/09), donesen je radi usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije vezano uz Poglavlje 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, a sastavljen je u skladu s *Direktivom 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija*.

Direktivom 2005/36/EZ jamči se osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica pristup istoj profesiji i ista prava prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici kao i državljanima te države članice. Cilj je Direktive poboljšanje pravila važećih sustava priznavanja kvalifikacija u svjetlu iskustava te istovremeno održanje načela i jamstva slobode poslovnog nastana koja su ugrađena u te sustave.

Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin nositelju kvalifikacije omogućava pristup reguliranoj profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod uvjetima koji vrijede za njezine državljanke.

Pri tome se pod reguliranom profesijom podrazumijeva profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom.

Budući da je Europska komisija upozorila na nejasnoće u formulaciji pojedinih članaka Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, ovim se Prijedlogom Zakona otklanjaju navedene nejasnoće odnosno pojašnjavaju odredbe koje se odnose na regulirane profesije u zdravstvu.

Slijedom navedenog, odredba članka 25. stavka 7. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, koja se odnosi na automatsko priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije primalje, mijenja se na način da se ovom odredbom upućuje na odgovarajuću odredbu Direktive vezano uz uvjete za automatsko priznavanje.

Nadalje, a u skladu s prijedlogom Europske komisije, u odredbi članka 29. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, dodaju se nove odredbe kojima se propisuje kako Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji je imao poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite prije datuma prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju. Također, ovim se Prijedlogom zakona propisuje

sadržaj potvrde za doktora medicine koju izdaje Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske, ukoliko takvu potvrdu podnositelj zatraži.

Osim toga, a sukladno prijedlogu Europske komisije, ovim se Prijedlogom zakona navodi kako osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini, između ostalog sadrži i obavljen program s punom satnicom ali se precizira da je trajanje takvog programa najmanje tri godine, te kako program mora biti proveden pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Zaključno, ovim se Prijedlogom zakona uvode i izričajna i nomotehnička poboljšanja teksta Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u odredbi članka 161. Poslovnika Hrvatskog sabora, (Narodne novine, broj: 6/02 - pročišćeni tekst, br. 41/02, 91/03, 58/04 i 69/07 – Odluka USRH), a to je usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije.

Predlaže se da se ovaj zakonski prijedlog raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje, a s obzirom da donošenje ovog zakona predstavlja usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije vezano uz poglavlje 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

Članak 1.

U Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj: 124/2009) u članku 25. stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje, navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, biti će automatski priznavane ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 41. stavka 1. Direktive.

Članak 2.

U članku 28. stavku 2. riječi: „članka 76. stavka 3.“, zamjenjuju se riječima: „članka 73. stavka 6.“.

Članak 3.

U članku 29. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji ima pravo obavljati djelatnost liječnika u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite Republike Hrvatske u trenutku pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji i to na temelju važećeg odobrenja za samostalan rad izdanog od Hrvatske liječničke komore sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Zakonu o liječništvu, a koji ima poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u Republici Hrvatskoj na datum pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(5) Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske izdat će potvrdu ako ju podnositelj traži. Potvrda će potvrđivati sljedeće:

- a) da je završio sveučilišni studij medicine
- b) da je stvarno i zakonito radio u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe
- c) da je imao poslovni nastan u Republici Hrvatskoj sve do datuma prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo EU.“

Članak 4.

U članku 30. alineja 1. mijenja se i glasi:

„- s punom satnicom u trajanju najmanje tri godine“

Alineja 2. mijenja se i glasi:

„- pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske“

Članak 5.

U članku 35. stavku 4. riječi: „može obavljati sljedeće poslove ljekarničke djelatnosti.“, zamjenjuju se riječima: „sposoban je obavljati i ima pristup sljedećim poslovima:“

Članak 6.

Članak 40. briše se.

Članak 7.

U članku 41. dodaje se novi stavak 1. koji glasi:

„(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.“

Dosadašnji stavci 1. i 2. postaju stavci 2. i 3.

Članak 8.

Članak 54. briše se.

Članak 9.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1. Uzimajući u obzir primjedbu Europske komisije kako se odredba članka 25. stavka 7. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija odnosi samo na automatsko priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije, ovom se odredbom mijenja članak 25. stavak 7. Zakona, na način da se upućuje na odgovarajuće odredbe Direktive vezane uz automatsko priznavanje.

Članak 2. Ispravlja se pozivanje na odredbe Zakona, na način da se u članku 28. stavku 2. riječi: „članka 76. stavka 3.“, zamjenjuju se riječima: „članka 73. stavka 6.“.

Članak 3. U skladu s prijedlogom Europske komisije, u odredbi članka 29. Zakona, dodaju se novi stavci kojima se propisuje kako Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji je imao poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite prije datuma prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju. Osim toga, propisuje se kako će Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske izdati potvrdu za doktora medicine, ako ju podnositelj traži, te što sve navedena potvrda mora sadržavati.

Članak 4. Ovom odredbom se precizira kako osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži, između ostalog, obavljen program s punom satnicom u trajanju najmanje tri godine, koji je proveden pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Članak 5. Ovom se odredbom mijenja formulacija članka 35. stavka 4. Zakona na način da se navodi koje je poslove magistar farmacije sposoban obavljati i kojim poslovima ima pristup.

Članak 6. Sadrži odredbu o brisanju članka 40. Zakona, budući da se sadržaj navedenog članka predlaže navesti u odredbi članka 25. stavka 7. Zakona.

Članak 7. U odredbi članka 41. Zakona, dodaje se novi stavak kojim se propisuje da pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici EU.

Članak 8. Sadrži odredbu o brisanju članka 54. Zakona, s obzirom da bi se sadržaj predmetnog članka naveo u odredbi članka 29. Zakona.

Članak 9. Propisuje stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJAMA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 25.

(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekta koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, na temelju dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 15., 16., 18., 19. i 20. ovoga Zakona.

(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovoga Zakona.

(5) Odredbe stavka 1. ovog članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članaka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovoga Zakona.

(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članka 54. ovoga Zakona.

(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica, a koji ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 40. i 41. istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primalja i veterinara koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V.

Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).

(10) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovoga članka, Republika Hrvatska omogućuje pravodobno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.

(11) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi izdavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.

(12) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.

Članak 28.

(1) Specijalističko usavršavanje doktora medicine uvjetovano je:

- posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovoga Zakona, i
- ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja.

(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora medicine propisuje ministar nadležan za zdravstvo pravilnikom iz članka 76. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 29.

(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine uz:

- posjedovanje dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovoga Zakona i posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

(2) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice EU koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovoga Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka potvrđuje sljedeće:

- a) da je osoba završila sveučilišni studij medicine,
- b) da je stvarno i zakonito radila u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,
- c) da je imala poslovni nastan u državi članici do datuma pristupanja te države Europskoj uniji.

Članak 30.

Osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži obavljen program:

- s punom satnicom,
- pod nadzorom nadležnih tijela države članice EU,
- većim dijelom praktičnim, a manjim dijelom teorijskim usavršavanjem,

- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolničkoj zdravstvenoj ustanovi s odgovarajućom opremom i uslugama,
- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj ordinaciji opće medicine ili ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj se pruža primarna zdravstvena zaštita,
- osobnim sudjelovanjem u profesionalnim aktivnostima i odgovornostima osoba s kojima radi pri posebnom stručnom usavršavanju,
- u suradnji s drugim tijelima čiji se rad odnosi na stručna pitanja opće medicine.

Članak 35.

(1) Sveučilišni studijski program farmacije sadrži najmanje sljedeće predmete: biologija biljaka i životinja, fizika, opća i anorganska kemija, organska kemija, analitička kemija, farmaceutska kemija uključujući analizu medicinskih proizvoda, opća i primijenjena biokemija (medicinska), anatomija i fiziologija, medicinska terminologija, mikrobiologija, farmakologija i farmakoterapija, farmaceutska tehnologija, toksikologija, farmakognozija, zakonodavstvo i, gdje je primjereno, profesionalna etika.

(2) Uravnoteženost između teorijske i praktične nastave daje svakom predmetu iz stavka 1. ovoga članka dovoljan teorijski značaj da bi se održala sveučilišna razina obrazovanja.

(3) Osposobljavanjem magistra farmacije osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova,
- b) odgovarajuće poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja lijekova,
- c) dovoljno poznavanje metabolizma i učinaka lijekova i djelovanja toksičnih tvari te upotreba lijekova,
- d) odgovarajuće znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi s lijekovima, kako bi se na temelju ovog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci,
- e) poznavanje propisa koji reguliraju ljekarničku djelatnost.

(4) Magistar farmacije može obavljati sljedeće poslove ljekarničke djelatnosti:

- a) priprema farmaceutskog oblika lijeka,
- b) izrada i testiranje lijeka,
- c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova,
- d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko,
- e) priprema, testiranje, skladištenje i nabava lijekova u javnim ljekarnama, odnosno ljekarničkim ustanovama,
- f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolničkoj ljekarničkoj ustanovi,
- g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.

Članak 40.

(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.

(2) Dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalje, izdan u državi članici EU, naveden u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, automatski se priznaje ukoliko ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

a) trogodišnje obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici te:

- posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti koji omogućuje upis na sveučilišta ili druge ustanove visokog obrazovanja ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja,
- kojoj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 3. ovoga članka,

b) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici, u trajanju od najmanje dvije godine ili 3600 sati i posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru, navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive,

c) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3000 sati uz posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive, nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, sukladno stavku 3. ovoga članka.

(3) Za primjenu načela automatskog priznavanja kvalifikacija iz stavka 2. ovoga članka u Republici Hrvatskoj, država članica EU (država porijekla) izdaje potvrdu kojom se dokazuje da je kandidat, nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, na zadovoljavajući način obavio sve stručne djelatnosti u okviru profesije primalja tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili drugoj ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

Članak 41.

(1) Obrazovanje primalje minimalno obuhvaća ukupno završenih najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja koji se odvija u sklopu stručnog studija, a minimalno uključuje program u punoj nastavnoj satnici iz članka 42. ovoga Zakona.

(2) Strukovne škole za primalju i visoka učilišta koja obrazuju primalje odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.

Članak 54.

Republika Hrvatska priznaje potvrdu iz članka 29. ovoga Zakona koja je izdana od nadležnog tijela države članice EU državljaninu države članice EU. Ministarstvo nadležno za zdravstvo Republike Hrvatske izdat će potvrdu u skladu s člankom 29. ovoga Zakona hrvatskim državljanima radi obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u Republici Hrvatskoj.